ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2007 ■ ΑΡΙΘΜ. ΦΥΛΛΟΥ 119 ■ ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ 0,01€

ΤΡΙΓΛΙΑΝΑΝΕΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΤΡΙΓΛΙΑΝΩΝ

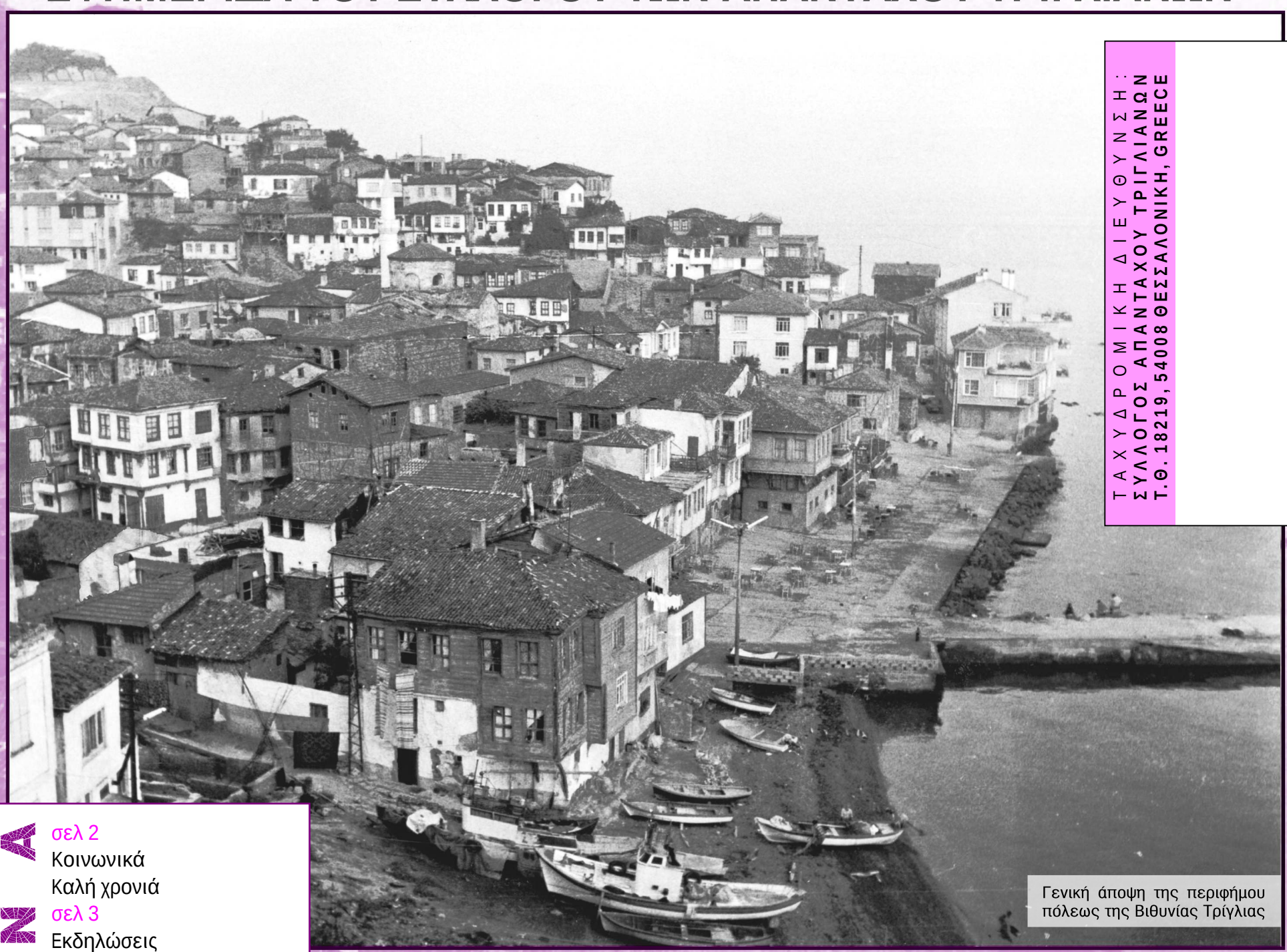

Γενική άποψη της περιφήμου πόλεως της Βιθυνίας Τρίγλιας

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ:
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΤΡΙΓΛΙΑΝΩΝ
Τ.Θ. 18219, 54008 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, GREECE

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

σελ 2
Κοινωνικά
Καλή χρονιά
σελ 3
Εκδηλώσεις
Καφές του Συλλόγου στο ξενοδοχείο Καψής.
Έκθεση φωτογραφίας
Νέο Βιβλίο για την Τρίγλια
Εκδηλώσεις στον δήμο Ραφήνας
σελ 4
Μνήμες
Ιερά μονή Χηνολάκκου
σελ 5
Επιστολές αναγνωστών
Σχολια(νά) Τριγλια(νά)
σελ 6
Λαογραφία
Τα φώτα στην παλιά Τρίγλια
Τα βάσανα των πατριωτών μας Τριγλιανών στα παλαιότερα χρόνια
σελ 7
Λαογραφία
Ο Μητροπολίτης Αυστρίας Χριστόφορος Τσίτερ
Το γλωσσάρι
σελ 8
Γέλιο

Βασίλης Σακελλαρίδης

Είναι Χριστούγεννα. Ημέρες αργίας, ημέρες με ένα γλυκό άρωμα από γιορτές, δώρα, συγγενείς, μελομακάρονα και ό,τι άλλο έθιμο κάνουμε τις μέρες αυτές. Περνάμε καλά, γιατί κάθε χρόνο όταν πλησιάζουν τα Χριστούγεννα, νοιώθουμε αυτή τη γλυκιά προσμονή. Όμως κάθε Χριστούγεννα δεν είναι ίδια. Κάτι αλλάζει στη ζωή μας, μικρό και σιγά-σιγά. Έτσι καταλαβαίνουμε ότι δεν νοιώθουμε όπως άλλοτε, όπως τότε που ήμασταν παιδιά. Συχνά, αναπολούμε τα παιδικά μας χρόνια, τις μέρες αυτές. Θυμόμαστε και πρόσωπα που ίσως δεν είναι μαζί μας φέτος τα Χριστούγεννα. Μερικές φορές μελαγχολούμε για λίγο, αλλά γρήγορα ξαναμπαίνουμε στο κλίμα των ημερών και ξεχνάμε τις αναμνήσεις.

Έμεινα μόνος στο σαλόνι, ανήμερα Χριστούγεννα, αργά το μεσημέρι, μετά το οικογενειακό τραπέζι και το μυαλό μου άρχισε πάλι να γυρίζει στα παλιά. Πήρα ασυναίσθητα το οικογενειακό άλμπουμ με τις φωτογραφίες και το ξεφύλλιζα πηγαίνοντας χωρίς να το καταλαβαίνω προς τα πίσω στο χρόνο. Οι φωτογραφίες έγιναν ασπρόμαυρες, το ντεκόρ πιο λιτό, τα πρόσωπα γινόταν πιο απόμακρα στο χρόνο. Αλλά εγώ όσο πιο πίσω πήγαινα, τόσο πιο κοντά τα αισθανόμουνα. Τα πρόσωπα μου φαίνονταν οικεία και ας μην τα γνώριζα καλά-καλά. Τα τοπία, πίσω από τα πρόσωπα τα ένοιωθα γνώριμα, σαν να ήμουν κι εγώ εκεί κάποια στιγμή αλλά πέρασε πολύς καιρός και κάπως ξεθώριασαν στην μνήμη μου. Κοιτάζω όλες τις λεπτομέρειες. Μου φαίνονται όλα γνωστά. Είναι άραγε που έχω ξαναδεί τις φωτογραφίες πολλές φορές ή μήπως είναι το αίσθημα που προσεγγίζει τους ανθρώπους και τους τόπους;

Λίγες μέρες μετά, βρίσκομαι στη Νέα Τρίγλια, στο Σύλλογό μας. Η πόρτα του λαογραφικού μας μουσείου είναι ανοικτή. Μπαίνω μέσα. Αναγνωρίζω πολλά από τα εκθέματα. Μερικά είναι σα να βγήκαν από τις κιτρινισμένες φωτογραφίες που κοίταζα λίγες μέρες πριν. Οι φωτογραφίες που κρέμονται στους τοίχους του μουσείου είναι άτομα που δεν έχω ξαναδεί, αλλά μου φαίνονται τόσο οικεία. Τα ρούχα, τα τραπεζομάνδηλα, τα εργαλεία, τα σκεύη τα περιεργάζομαι με ενδιαφέρον. Αισθάνομαι μια συγκίνηση και δε θέλω να φύγω από το χώρο εκείνο. Όλα τα ενθυμήματα στο μικρό μας μουσείο, στην Τρίγλια μας, τις φωτογραφίες τις παλιές, τα εικονίσματα των αγίων που με λαχτάρα τύλιξαν σε πρόχειρα ρούχα οι γιαγιές μας και τα μετέφεραν στηρίζοντας μέσα απ΄ αυτά πραγματική πίστη στους

> συνέχεια στη σέλιδα 2

κοινωνικά

Βαπτισεις

Ο κ. Ηλίας Κολοσίδης και η κα Νανά Μαυραγγελίδου βάπτισαν το θήλυ τέκνο τους Σοφία και τα άρρενα τέκνα τους Παντελεήμονα και Ιωάννη.
Ο κ. Κωνσταντίνος Τσιμπλάκης και η κα Νικολέτα Καρακώστα βάπτισαν το άρρεν τέκνο τους Γεώργιο.
Ο κ. Αναστάσιος Μήτος και η κα Παρθένα Ζαγγελίδου βάπτισαν το θήλυ τέκνο τους Αθηνά.
Ο κ Μπαϊράμης Ζαχαρίας και η κα Μαρία Τρακατέλλη βάπτισαν το άρρεν τέκνο τους Μενέλαο.
Ο κ. Φώτιος Σπένδας και η κα Αικατερίνη Λιόλιου βάπτισαν το θήλυ τέκνο τους Λύδα-Στυλιανή.
Ο κ. Βέργος Κομοτάνος και η κα Θωμαή Μπουρούνη, βάπτισαν το θήλυ τέκνο τους Ελένη.
Ο κ. Σταύρος Ζάρος και η κα Ελευθερία Γαλαρινιώτη βάπτισαν το θήλυ τέκνο τους Σταματία.
Ο κ. Αρκάδιος Τσουγκουζίδης και η κα Αλίονα Τσουγκουζίδη βάπτισαν το θήλυ τέκνο τους Μαρίνα.
Ο κ. Δημήτριος Μαμούνης και η κα Ειρήνη Πετρίδου, βάπτισαν βάπτισαν το άρρεν τέκνο τους Ιωάννη.
Ο κ. Ελμαϊδης Δημήτριος και η κα Ευφροσύνη Μούχλα βάπτισαν το άρρεν τέκνο τους Μάριο.
Ο κ. Βασίλειος Παπαγεωργίου και η κα Ειρήνη Γανίτη, βάπτισαν το θήλυ τέκνο τους Λεμονιά-Ίρις.
Ο κ. Βασίλειος Βογιατζής και η κα Παναγιώτα Ραχμανίδου, βάπτισαν το θήλυ τέκνο τους Κυριακή.
Ο κ. Στέργιος Μουστάκας και η κα Άννα Βλιάλη βάπτισαν το άρρεν τέκνο τους Ιωάννη.
Ο κ. Σαλής Κούρτης και η κα Ροζίνα Κούρτη, βάπτισαν το θήλυ τέκνο τους Σάρα-Ειρήνη.
Ο κ. Σάββας Καψάλης και η κα Ελένη Λαδένη βάπτισαν το άρρεν τέκνο τους Απόστολο.
Ο κ. Αθανάσιος Κοντός και η κα Σοφία Καραμαργιόγλου βάπτισαν το θήλυ τέκνο τους Μαρία.
Ο κ. Σκεντέρ Τόλας και η κα Χαβά Τόλα βάπτισαν το θήλυ τέκνο τους Αλκέτα-Αικατερίνη.

Γάμοι

Ο κ. Ραχμανίδης Γεώργιος του Δημητρίου και της Μαρίας και η κα Παναγιώτα Γκαβαλίνη του Ευθυμίου και της Κυριακούλας.
Ο κ. Στυλιανός Γλαράκης του Φωτίου και της Τερψιθέας και η κα Αρσενία Λεοντίδου του Σταματιανού και της Μαρίας
Ο κ. Νικόλαος Τζελέπης του Αναστασίου και της Ελισσάβετ και η κα Ελισσάβετ Κυριόγλου του Θεοδώρου και της Δάφνης
Ο κ. Κωνσταντίνος Τέρπας του Αθανασίου και της Ελένης και η κα Γεωργία Καραθανάση του Τρύφωνα και της Ευαγγελίας

Θάνατοι

Κοκκαλάς Νικόλαος του Αποστόλου και της Φανής,..... ετών 79
Λιόλιου Αργυρή του Αθανασίου και της Κρυστάλλως,..... ετών 89
Γκλαβέρη Δημοκρατία του Δημητρίου και της Ελευθερίας,..... ετών 61
Χαντζαρίδου Ελισσάβετ του Παναγιώτη και της Μαρίας,..... ετών 75
Χατζηπέτρου Ζαχαρούλα του Δημητρίου και της Μαρίας, ... ετών 76
Κούρτης Νικόλαος του Σταύρου και της Ελευθερίας, ... ετών 68
Τσαγανός Ιωάννης του Χαραλάμπου και της Μαργιωρής, ... ετών 80
Τσιακμακάς Γώργιος του Νικολάου και της Καλλιόπης, ... ετών 94
Κωνσταντίνου Αναστάσιος του Κωνσταντίνου και της Ελένης, . ετών 85
Μάνιος Γεώργιος του Νικολάου και της Μαρίας, ... ετών 84
Βογιατζής Βασίλειος του Γεωργίου και της Μαρίας, ... ετών 85
Πέγιου Μαρία του Κωνσταντίνου και της Αναστασίας, ... ετών 84
Ακασιάδης Γεώργιος του Ιωάννη και της Αφροδίτης, ... ετών 74
Τσαγανός Λαμπρινός του Χαραλάμπου και της Μαργιωρής, ... ετών 74
Τοπούζη Ζηνοβία του Ευστρατίου και της Δέσποινας, ... ετών 52
Βοϊδάκη Παρασκευή του Χαραλάμπου και της Ελίτσας, ... ετών 89
Κώστογλου Βασίλειος του Ευστρατίου και της Μαρίας, ... ετών 72
Τάταρης Ιωάννης του Χρήστου και της Ευαγγελίας, ... ετών 71
Κρεμμύδα Αγορίτσα του Ιωάννη και της Μαρίας, ... ετών 88
Μαμούνη Δέσποινα του Αναστασίου και της Τριανταφυλλιάς, . ετών 66
Νεδέλκος Κωνσταντίνος του Νικηφόρου και της Ευφροσύνης, . ετών 75

ΤΡΙΓΛΙΑΝΑ ΝΕΑ

Ιδιοκτησία
ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΤΡΙΓΛΙΑΝΩΝ
Τ.Θ. 18 219, 54 008 Θεσσαλονίκη
ΤΗΛ: **6973 980 901**
Υπεύθυνοι της εφημερίδας:
Βασίλης Σακελλαρίδης
Σταύρος Μπαμπαροξής
Τα ενυπόγραφα άρθρα-σημειώσεις-αναφορές δημοσιεύονται με ευθύνη του υπογράφοντος. Το Δ.Σ. δεν συμμερίζεται απαραίτητα τις απόψεις αυτές. Ανυπόγραφα άρθρα δεν δημοσιεύονται.
Σχεδίαση-Εκτύπωση
electrick [2310.25.33.31]

Το
Δ.Σ. του
Συλλόγου των
Απανταχού Τριγλιανών
και η διοικούσα επιτροπή του
Παραρτήματος της Ν. Τρίγλιας,
εύχονται σε εσάς και τις οικογένειές
σας ένα δημιουργικό και γεμάτο υγεία

2008

> *συνέχεια από σελίδα 1*

Αγίους, τις αφηγήσεις των παλιών, που φύγανε και πρόλαβαν να μας τις πούνε στο μαγνητόφωνο ή να τις γράψουνε, τα βιβλία που γράφηκαν και ότι άλλο υπάρχει σήμερα που αναφέρεται στην παλιά μας πατρίδα, πρέπει να το κρατήσουμε ιερό. Όχι μόνο γιατί μας θυμίζει τα αγαπημένα μας πρόσωπα, αλλά και γιατί δίνει ένα σημείο συνέχειας της δικής μας ύπαρξης. Όλοι μαζί και ο καθένας χωριστά κουβαλάμε αυτή τη κοινή καταγωγή, τα έθιμα, τη θρησκευτική πίστη, την ιστορία μας, όλα. Και όλα αυτά δεν πρέπει να τα αφήσουμε στη τύχη τους. Το μουσείο να το οργανώσουμε καλύτερα και να το αναδείξουμε, να συγκεντρώσουμε όσες φωτογραφίες σώθηκαν από την αλησμόνητή μας πατρίδα αλλά και από την περιπέτεια της εγκατάστασης στις νέες μας πατρίδες, να συγκεντρώσουμε όλα τα κείμενα και τα βιβλία που υπάρχουν και να τα οργανώσουμε σε μια βιβλιοθήκη, όπου ο μελλοντικός ερευνητής να μπορεί να ανατρέξει σχετικά με την ιστορία της Τρίγλιας. Ίσως πρέπει να συσταθεί ένας φορέας που να φροντίσει για τη συγκέντρωση και διάσωση όλου αυτού του ιστορικού υλικού ή αν αυτό είναι αδύνατο, ακόμη και να εκχωρηθεί το υλικό σε οργανωμένους κρατικούς ή μη κερδοσκοπικούς φορείς που είναι σε θέση να αξιοποιήσουν το υλικό αυτό.

Έχουμε υποχρέωση να συντηρήσουμε και να αναδείξουμε με κάθε τρόπο την κληρονομιά αυτή και όχι να την αφήσουμε να χαθεί αδιαφορώντας και κοιτάζοντας μόνο το σήμερα. Γιατί, όπως έλεγε και ο μεγάλος Γιώργος Σεφέρης, *"Σβήνοντας ένα κομμάτι από το παρελθόν είναι σα να σβήνεις κι ένα αντίστοιχο κομμάτι από το μέλλον"*.

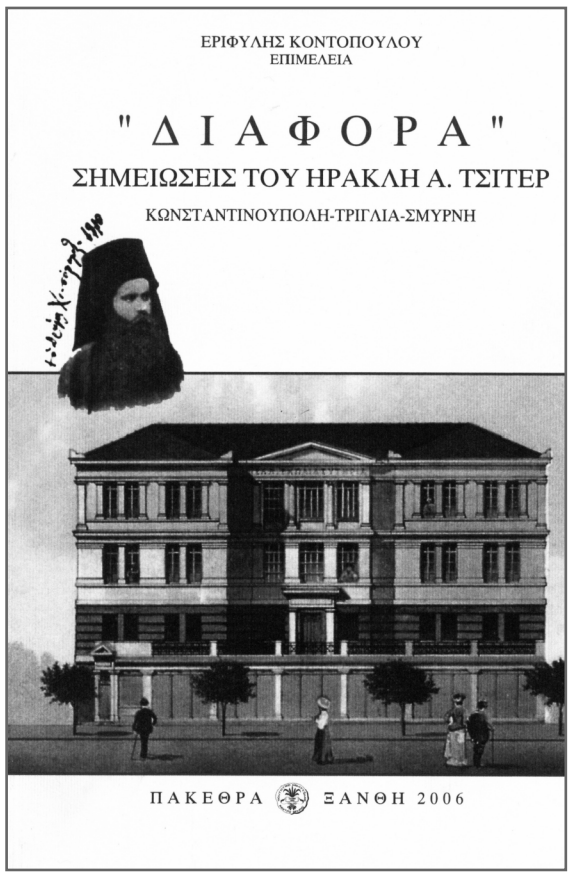

ΝΕΟ ΒΙΒΛΙΟ

Το ΔΣ του Συλλόγου των Απανταχού Τριγλιανών, ευχαριστεί την συμπατριώτισσά μας κα Εριφύλη Κοντοπούλου για την ευγενική προσφορά προς το Σύλλογό μας του βιβλίου του οποίου την έκδοση επιμελήθηκε «ΔΙΑΦΟΡΑ» - ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΗΡΑΚΛΗ Α.ΤΣΙΤΕΡ - ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗ ΤΡΙΓΛΙΑ ΣΜΥΡΝΗ.
Το βιβλίο αυτό έχει ιδιαίτερη αξία για όλους εμάς τους τριγλιανούς τόσο για τα κείμενα που αφορούν τον Άγιο Χρυσόστομο Σμύρνης, όσο και για τα ιστορικά σημειώματα που αποτελούν μέρος της πρόσφατης ιστορίας της πατρίδας μας Τρίγλιας.

Μια τρομερή, ταραγμένη εποχή, μια πολύπαθη χώρα, ένας ξεριζωμένος, κυνηγημένος λαός. Αυτά είναι τα πλαίσια στα οποία ο Ηρακλής Α. Τσίτερ αποτυπώνει για σαράντα χρόνια, ό,τι τον εντυπωσιάζει και ό,τι τον συγκλονίζει. Σήμερα, ογδόντα χρόνια από την Καταστροφή, το κουρελιασμένο, μισοσχισμένο σημειωματάριο, μας οδηγεί πίσω στην Τρίγλια, μικρή πολιτεία στις ακτές της Προποντίδας, «θάλασσας της Ρωμηοσύνης», μας θυμίζει τη θυσία των νέων της ασιατικής Ελλάδας και μας συγκλονίζει με το μαρτύριο του φίλου και γυναικαδελφού του Ηρακλή Α. Τσίτερ, Αγίου Χρυσοστόμου Μητροπολίτου Σμύρνης.

ΔΗΜΟΣ ΡΑΦΗΝΑΣ

Από τις 8 έως τις 23 Νοεμβρίου 2007, έλαβαν χώρα με μεγάλη επιτυχία, στο δήμο Ραφήνας εκδηλώσεις για τα 140 έτη από τη γέννηση του Αγίου Χρυσοστόμου Σμύρνης και τα 85 έτη από τον μαρτυρικό θανατό του.
Οι εκδηλώσεις που περιλάμβαναν έκθεση των κειμηλίων του Αγίου Χρυσοστόμου Σμύρνης (που φυλάσσονται μόνιμα στο Εθνικό Ιστορικό Μουσείο), αρχιερατική Θεία Λειτουργία, καταθέσεις στεφάνων, εκθέσεις φωτογραφίες, αγρυπνία, ομιλίες, ονομασία πλατείας αφιερωμένη στον Άγιο Χρυσόστομο, και άλλες καλλιτεχνικές εκδηλώσεις, συγκέντρωσαν το ενδιαφέρον όχι μόνο των κατοίκων της Ραφήνας αλλά και πλήθους κόσμου. Το Σύλλογο των Απανταχού Τριγλιανών, εκπροσώπησαν η αντιπρόεδρος του ΔΣ κα Ελένη Καραγιάννη, η πρόεδρος της διοικούσας του Παραρτήματος Ν. Τρίγλιας κα Ντίνα Κοτζάστρατη καθώς και η αντιπρόεδρος κα Αντωνία Καρδόγερου.
Την οργάνωση των εκδηλώσεων επιμελήθηκαν, ο Δήμος Ραφήνας, Το Πνευματο-πολιτιστικό Κέντρο του Δήμου Ραφήνας, ο Σύλλογος Τριγλιανών Ραφήνας και η Πολιτιστική Εστία «'Ιωνες» Νέου Βουτσά.

εκδηλώσεις

Η πρόεδρος του Συλλόγου κα Αγεριάδου-Βουδακάκη χαιρετίζει την εκδήλωση

Εκδήλωση του Συλλόγου μας στο Ξενοδοχείο «Καψής» στη Θεσσαλονίκη

Ο Σύλλογος των Απανταχού Τριγλιανών, οργάνωσε την Κυριακή 18 Νοεμβρίου 2007, το πρωί, στο ξενοδοχείο «Καψής» στη Θεσσαλονίκη, μια συνάντηση – γνωριμία όλων των τριγλιανών, με καφέ και εδέσματα.
Την εκδήλωσε χαιρέτησαν η πρόεδρος του Συλλόγου μας κα Αγεριάδου-Βουδακάκη, ο Πρόεδρος της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Μικρασιατικών Σωματείων κος Αρζόγλου και ο γραμματέας του Συλλόγου και υπεύθυνος έκδοσης της εφημερίδας «Τριγλιανά Νέα» κ. Σακελλαρίδης.

Γιώργος Κατσάγγελος

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ

Πανηγύρια και Κουρμπάνια της Χαλκιδικής

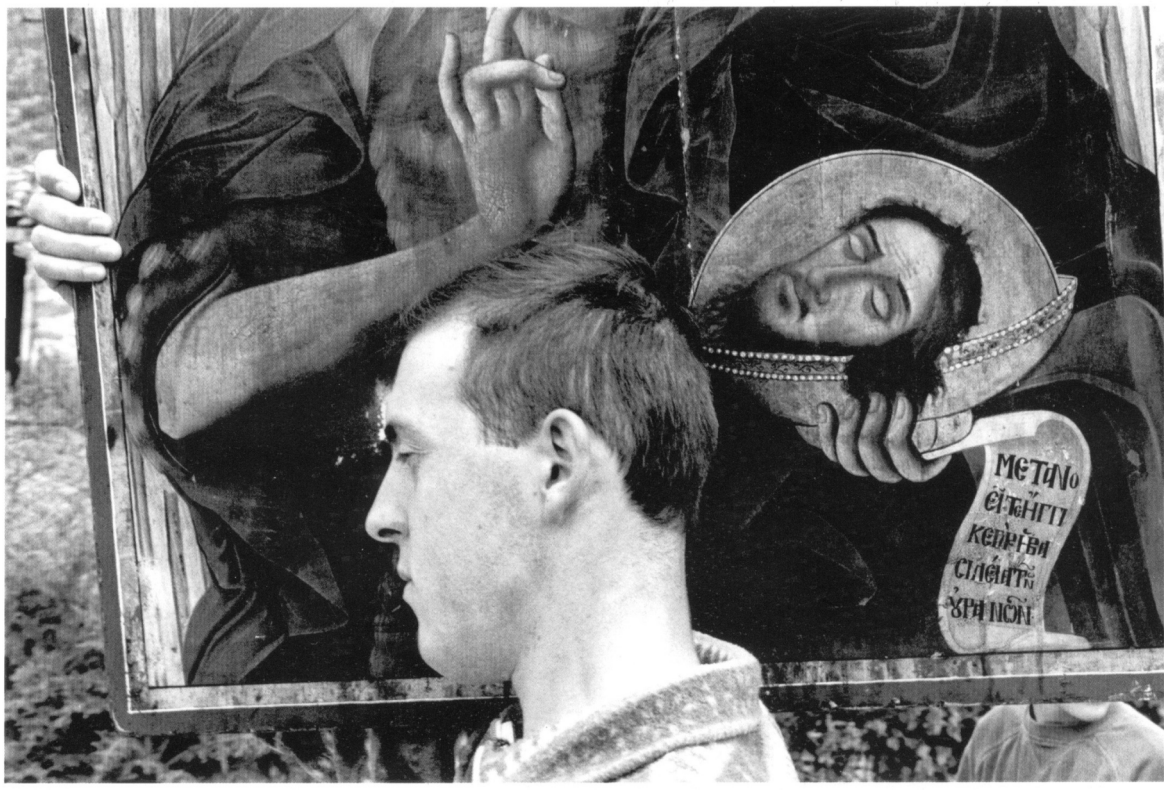

Υπό την αιγίδα της Νομαρχίας Χαλκιδικής και του Πολιτιστικού Οργανισμού Χαλκιδικής και σε συνεργασία με το Δήμο Νέας Τρίγλιας και το Παράρτημα του Συλλόγου μας, φιλοξενήθηκε τον Οκτώβριο του 2007, στο Πολιτιστικό Κέντρο του Συλλόγου των Απανταχού Τριγλιανών στη Νέα Τρίγλια, η έκθεση Φωτογραφίας του Χαλκιδικιώτη καλλιτέχνη και Κοσμήτορα της Σχολής Καλών Τεχνών του Α.Π.Θ. Γιώργου Κατσάγγελου με θέμα «ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ – Πανηγύρια και Κουρμπάνια της Χαλκιδικής».

ΕΚΘΕΣΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ ΣΤΗ ΝΕΑ ΤΡΙΓΛΙΑ

Ο καλλιτέχνης με τον φακό του αποτυπώνει με τον μοναδικό τρόπο και την αισθητική που τον χαρακτηρίζει σκηνές από τις θρησκευτικές εκδηλώσεις στη Χαλκιδική και παράλληλα διασώζει εικόνες πολιτισμού και θρησκευτικής παράδοσης μοναδικής αξίας προς τις επερχόμενες γενιές.

μνήμες

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ

ΧΗΝΟΛΑΚΚΟΥ τριγλειασ

του πατέρα Θεοδοσίου Μικραγιαννανιτη

Πρόσφατη φωτογραφία της μονης Χηνολάκκου

Με την βοήθεια του Θεού, αφού παρουσιάσαμε την Μονή Πελεκητής που είναι το πρώτο κατά χρονολογική σειρά ιδρύσεως Μοναστήρι, προχωρούμε στο δεύτερο πού είναι η Μονή Χηνολάκκου η οποία είναι αφιερωμένη στον Πρωτομάρτυρα Άγιο Στέφανο, ενδεχομένως διότι και ο Κτήτωρ αυτής έφερε το όνομα τού Αγίου και μ΄ αυτό τον τρόπο θέλησε να τον τιμήσει.

Η μελέτη των πηγών, οι όποιες είναι δυσεύρετες και ξενόγλωσσες οι περισσότερες, και ή τοποθέτηση των πληροφοριών σε μία λογική σειρά, είναι πολύ δύσκολες διότι οι διάφοροι μελετητές ή περιηγητές άλληλοσυγκρούονται μεταξύ τους και εν πολλοίς ο ένας απορρίπτει τον άλλο. Όλοι όμως αυτοί πού ανέφερα παραπάνω στέκονται στα γραπτά και μόνο στοιχεία (και μάλιστα κάποιοι απορρίπτουν και την τοποθέτηση τής Μονής στην Τριγλεία[1]) και δεν λαμβάνουν ύπ' όψιν τους τον σοβαρότατο παράγοντα τής ζωντανής και ισχυρότατης προφορικής παραδόσεως πού μας άφησαν οι παππούδες μας. Ξεκινώ λοιπόν το εγχείρημα τής περιγραφής τής Μονής Χηνολάκκου επικαλούμενος την βοήθεια των Αγίων τής Μονής, έχοντας πρωτίστως ύπ'όψιν την ζώσα παράδοση των πατέρων μας, και φυσικά έχοντας μελετήσει αρκετή βιβλιογραφία και επίσης έχοντας επισκεφθεί την Μονή πέντε φορές περιεργαζόμενος και προβληματιζόμενος επί τόπου με τα γραφόμενα των προαναφερθέντων.

Άλλα ας αρχίσουμε από το όνομα τής Μονής. Το Μοναστήρι είναι κτισμένο στα δυτικά τής κοίτης τού χειμάρου πού διασχίζει το χωριό (τού ντερέ όπως τον λέγαν οι παππούδες). Η κοίτη στο μέρος αυτό διευρύνεται και δημιουργεί ένα σχετικό πλάτωμα, (φυσικά το χωριό δεν υπήρχε όταν κτίστηκε ή Μονή) και δεν είναι διόλου απίθανο στο σημείο αυτό να λίμναζε νερό, να υπήρχε δηλαδή «λάκκος», και ενδεχομένως να υπήρχαν και χήνες. Επίσης πρέπει να αναφέρουμε στο σημείο αυτό ότι το Μοναστήρι είναι αρκετά κοντά στην παραλία. Δεν νομίζω περισσότερο από 50 έως 70 μέτρα σε ευθεία γραμμή.

Ή Μονή Χηνολάκκου κτίστηκε από τον Όσιο Στέφανο με την παρακίνηση τού Αγίου Γερμανού Πατριάρχου Κων/πόλεως. Ο Ευαγγελίδης τοποθετεί την ίδρυση τής Μονής το έτος 7102, ο Άγιος Γερμανός όμως πατριάρχευσε μεταξύ των ετών 715-730 πού είναι σίγουρα και ή περίοδος πού κτίστηκε ή Μονή και μάλιστα σύμφωνα με πληροφορίες σε κτήματα πού δώρησε ο Άγιος Γερμανός στον Όσιο Στέφανο[3].

Από το Μοναστήρι σήμερα σώζεται μόνον το Καθολικό (κεντρικός Ναός) πού όπως σε όλα τα Μοναστήρια είναι το ομορφότερο, σοβαρότερο και πιο περίτεχνο κτίριο. Περίπου 300-350 χρόνια μετά την κατάληψη τής περιοχής από τους Οθωμανούς, ο Ναός μετετράπη σε τέμενος Μουσουλμανικό με το όνομα Φατίχ τζαμί[4] το 1039 έτος Έγείρας (τό όποιο είναι χαραγμένο πάνω από την είσοδο του νάρθηκα) ή το 1661 με την δική μας χρονολογία. Για τα υπόλοιπα κτίσματα της Μονής δεν έχουμε καμία πληροφορία μέχρι στιγμής. Το μόνο παλαιό κτίσμα πού σώζεται είναι ένα λουτρό (χαμάμ) στα δεξιά (νοτιοανατολικά) τού Ναού (φυσικά είναι οθωμανικό κτίσμα) και είναι κτισμένο μέσα στον αύλειο χώρο της Μονής[5]. Στο μέρος πού ήταν κτισμένα τα κτίρια τής Μονής, σήμερα είναι κτισμένα σπίτια, σε κάποια σημεία κολλημένα ακόμη και επάνω στο Ναό, πού δεν αφήνουν να συμπεράνει κάποιος το αρχικό σχήμα τής Μονής, ούτε καλά-καλά τού υπάρχοντος Ναού.

Ό Ναός είναι σχήματος σταυροειδούς μετά τρούλλου, όπως συνηθιζόταν στα Μοναστήρια και τίς Σκήτες τής περιοχής Βιθυνίας και είναι μεγαλοπρεπέστατος. Το μέγεθος του αρκετά μεγάλο (μεγαλύτερο τής Παντοβασιλίσσης) και αποτελείται από περιστύλιο, αϊθριο (προνάρθηκα), νάρθηκα και κυρίως Ναό. Το μήκος του κυρίως Ναού είναι 25 βήματα και το πλάτος 16.

Ας αρχίσουμε την περιγραφή από το περιστύλιο. Δίπλα ακριβώς από το στενό δρομάκι πού περνάει δυτικά τού Ναού, υπάρχει κτιστός αυλόγυρος με σιδερένια καγκελόπορτα στην μέση. Δεξιά τής καγκελόπορτας (εισόδου) υπάρχει μία βρύση, όπως σε όλα τα τζαμιά, στην όποια έχουν εντοιχίσει ένα θωράκιο ίδιο μ'αύτά πού χρησιμοποιούνται και μέσα στο Ναό, και γιά λεκάνη έχουν τοποθετήσει κάποιο άλλο μαρμάρινο στοιχείο, δεν γνωρίζω αν είναι αρχαίο ή βυζαντινό.

Στο εσωτερικό κοίλωμα τής βρύσης δημιουργείται τόξο οθωμανικού ρυθμού με μυτερή απόληξη. Σε όλο το μήκος τής περιφράξεως υπάρχουν τοποθετημένες οκτώ ξύλινες κολώνες, σε βάθος περίπου δυόμισι ή τριών μέτρων, υπάρχουν τέσσερεις μαρμάρινοι κίονες. Οι κίονες αυτοί είναι μονόλιθοι, κατασκευασμένοι από γκριζόασπρο μάρμαρο, με κιονόκρανα ιωνικού ρυθμού, ακανθοφόρα, με γλυπτό φυτικό διάκοσμο, πού καταλήγουν στο άνω μέρος τους σε τετράγωνο προσκεφαλοειδούς σχήματος. Τα κιονόκρανα είναι βαμμένα πράσινα[6] πού είναι το ιερό χρώμα τού μουσουλμανισμού και είναι κατασκευασμένα από λευκό μάρμαρο. Η σειρά των οκτώ ξύλινων κολώνων πρώτον, και ή παράλληλη στις ξύλινες, σειρά των μαρμάρινων κιόνων δεύτερον, χρησιμοποιούνται ως βάση για την μονόριχη σκεπή τού περιστυλίου. Έξω από το περιστύλιο αναφέρει ο Ευαγγελίδης υπήρχε «...κίονόκρανον, όμοίον προς τα έν τω ναω, εσωτερικώς κοιλανθέν (τουμπέκι), χρησιμεύει παρά τοις Τούρκοις προς κοπάνισιν του πουλγουρίον (σίτου) δια την κατασκευήν του κιοσκέκ του Βαϊραμίου...»[7]. Μετά το περιστύλιο πού περιέγραψα, υπάρχει ένας χώρος ασκεπής πριν εισέλθουμε στον νάρθηκα πού λέγεται στην αρχιτεκτονική ορολογία αίθριο. Αφού διασχίσουμε το αίθριο, πού δεν είναι μεγαλύτερο από 4-5 μέτρα, και κατεβούμε 3 σκαλοπάτια εισερχόμαστε στον νάρθηκα.

Ό νάρθηκας είναι ένας στενόμακρος χώρος προ του κυρίως Ναού. Δεν έχει να παρουσιάσει τίποτε το ιδιαίτερο εκτός της μαρμάρινης εισόδου προς τον κυρίως Ναό, το φάρδος του είναι όσο και του Ναού και το μάκρος του περίπου 2,5-3 μέτρα. Η οροφή του είναι ημικυλινδρική. Οπωσδήποτε είναι ο αρχικός νάρθηκας, αλλά όπως είναι σήμερα σοβατισμένος δεν μπορείς να το καταλάβεις με την πρώτη ματιά.

Εισερχόμενοι στον κυρίως Ναό διαπιστώνουμε κατ' αρχήν ότι είναι άριστα διατηρημένος, ο τρούλλος του στηρίζεται σε τέσσερεις κίονες μονόλιθους, από γκριζόασπρο μάρμαρο, πού οι κορυφές τους στέφονται από κιονόκρανα, κατασκευασμένα από λευκό μάρμαρο, κορινθιακού ρυθμού «άκανθοφόρα» μέ φυτικό διάκοσμο και διπλούς άβακες[8]. Όπως προανέφερα οι κίονες και τα κιονόκρανα είναι ίδια μ' αύτά του περιστυλίου εκτός των αβάκων, σε κάποιους κίονες υπάρχουν σκαλισμένοι σταυροί τους οποίους προσπάθησαν οι Τούρκοι να καταστρέψουν.

Στις τέσσερεις πλευρές των αβάκων των δύο ανατολικών κιόνων, υπάρχουν σκαλισμένα μονογράμματα, τα όποια οι Τούρκοι έχουν καλύψει τα τελευταία χρόνια με σοβά. Τα μονογράμματα διαβάζονται ώς έξής: ΒΑ κίων «ΚΥΡΙΕ ΒΟΗΘΕΙ ΤΩ ΔΟΥΛΩ ΝΙΚΗΤΑ ΠΑΤΡΙΚΙΩ». ΝΑ κίων «ΧΡΙΣΤΕ ΒΟΗΘΕΙ ΑΥΛΗΤΙΚΩ ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΤΡΙΚΙΩι». Έτσι ερμήνευσε τα μονογράμματα ο Άγγλος καθηγητής F. W. Hasluck, πού πέρασε από το χωριό το έτος 1906. Οι δύο άνθρωποι πού άφησαν τα μονογράμματα τους στους κίονες τού Ναού, ήταν αυτοί πού με την υλική τους βοήθεια, κτίστηκε ή Μονή.

Ένας προσεκτικός επισκέπτης θα διαπιστώσει ότι ο νότιος τοίχος τού Ναού είναι λίγο παράγωνος. Επίσης στην νότια πλευρά του και μάλιστα στο σημείο πού χωρίζει ο κυρίως Ναός με τον νάρθηκα, υψώνεται σήμερα ο μιναρές.

Στην ανατολική πλευρά τού Ναού, στη θέση τού Ιερού Βήματος, υπάρχουν δύο αψίδες (κόγχες). Η κεντρική και η βόρεια (κόγχη της προθέσεως). Η βόρεια αψίδα υπερεξέχει λίγο από την κεντρική. Νότια αψίδα σήμερα δεν υπάρχει, και δεν ξέρουμε αν κατεδαφίστηκε από ανθρώπινα χέρια ή από σεισμό. Οι αψίδες από την εσωτερική πλευρά τους είναι κοίλες (βαρελοειδείς), από την εξωτερική πλευρά τους όμως, ή μεν βόρεια είναι κυρτή με ένα παραθυράκι στο μέσον, ή δε κεντρική σχηματίζεται από τρεις ίσιες πλευρές πού σχηματίζουν μεταξύ τους δύο αμβλείες γωνίες (με απλά λόγια σχηματίζεται μισό εξάγωνο). Ή κεντρική αψίδα έχει δύο σειρές παραθύρων, εκ των οποίων ή κάτω σειρά είναι κτισμένη.

Στους δύο επιμήκεις τοίχους, στο βόρειο δηλαδή και στον νότιο, και μάλιστα στα άκρα της πτέρυγος πού διατέμνει το σταυροειδές εμβαδόν τού Ναού[9], υπάρχουν από δύο κίονες μαρμάρινοι, πού το μάρμαρο τους είναι το ίδιο με αυτό των υπολοίπων, και είναι λίγο λεπτότεροι από τους κίονες πού υποβαστάζουν τον τρούλλο. Οι κίονες αυτοί υποβαστάζουν «τριπλήν αψίδα»[10] (τρίλοβο παράθυρο), τα κιονόκρανα τους είναι πολύ πιο απλά από τα άλλα των κεντρικών κιόνων και χωρίς βαθύ σκάλισμα.

Ένα σοβαρό αρχιτεκτονικό στοιχείο του Ναού πού πρέπει να τονίσω είναι τα ψηφιδωτά. Αλλά ας παραθέσω τις πληροφορίες πού μας δίνει ο συγχωριανός μας Εύαγγελίδης: «τό έδαφος υπό ψαθών και ταπήτων καλυπτόμενον έχει γεωμετρικού ρυθμού μωσαϊκάς διακοσμήσεις. Οι δε τοίχοι έφερον ωραίας μωσαϊκάς εικόνας, ας οι Τούρκοι εκάλυψαν δ' άσβέστου»[11] . Σήμερα τα μόνα ψηφιδωτά τα όποια είναι εμφανή, είναι αυτά των εσωτερικών τόξων του νοτίου τριλόβου παραθύρου.

Το τελευταίο τμήμα του Ναού πού μ' έμεινε να περιγράψω είναι ο τρούλλος. Όπως προανέφερα υποβαστάζεται από τους τέσσερεις κεντρικούς κίονες τού Ναού. Έχει μεγαλύτερη διάμετρο από τον τρούλλο της Παντοβασιλίσσης, επίσης και ύψος. Είναι κυλινδρικός και έχει απόλυτη αναλογία με υπόλοιπο οικοδόμημα τού Ναού. Στην περιφέρεια του δημιουργούνται οκτώ αψιδώματα, εκ των οποίων τα έξι είναι τυφλά και στα δύο υπάρχουν παράθυρα.

Τέλος θα ήθελα να επισημάνω ότι ο Να-

> *συνέχεια στη σέλιδα 6*

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΧΗΝΟΛΑΚΚΟΥ

???? ???? ?S S?????S?0 S

Από χρόνια σε διάφορες συναντήσεις μας με συγχωριανούς, στην Τρίγλια, σε εκδηλώσεις, όπως παλαιότερα στα Χρυσοστόμεια, είχα διατυπώσει όχι μόνο την σκέψη αλλά και την σφοδρή επιθυμία μία φορά τον χρόνο να συναντιόμαστε (σίγουρα δεν μπορούμε όλοι) όσο το δυνατόν περισσότεροι συγχωριανοί από τα διάφορα μέρη πού έχουμε διασκορπιστεί, για να διατηρήσουμε τον σύνδεσμο της κοινής Πατρίδος.

Στο προηγούμενο φύλλο τής εφημερίδος «Τριγλιανά Νέα» με πολλή χαρά είδα το άρθρο του αγαπητού Βασίλη Σακελλαρίδη που και αυτός είχε την ίδια σκέψη. Επανέρχομαι λοιπόν και από την εφημερίδα πού σίγουρα θα μπει σε πολλά Τριγλιανά σπίτια, εντός και εκτός Ελλάδος, και προτείνω, αν θέλετε και να παρακαλέσω, κατόπιν συνεννοήσεως των φορέων, είτε Δήμοι λέγονται αυτοί είτε Σύλλογοι, να καθιερώσουμε μία φορά τον χρόνο, να επανερχόμαστε στην κοινή Πατρίδα την Τρίγλια της Μικράς Ασίας, να λειτουργούμε τους εκεί Ναούς μας, να κάνουμε το μνημόσυνο των κεκοιμημένων παππούδων μας, να τρώμε όλοι μαζί στο κοινό τραπέζι και αφού ανταμώσουμε και ειδωθούμε μεταξύ μας, συζητήσουμε τα προβλήματα και τις χαρές, ξαναθυμηθούμε τις διηγήσεις των παππούδων εκεί στον τόπο πού διαδραματίστηκαν τα διάφορα γεγονότα πού είχαν σχέση με το χωριό αλλά και με την κάθε οικογένεια ξεχωριστά, ξαναγυρνάμε στα σπίτια μας δίνοντας ραντεβού για την επομένη χρονιά.

Ίσως να φαίνεται λίγο «τρελλό», ή ακατόρθωτο, ίσως άλλοι να πούνε «δεν βαριέσαι, τι χρειάζονται όλα αυτά;». Νομίζω δεν είναι έτσι τα πράγματα. Κατ' αρχήν σαν συγχωριανοί έχουμε χαθεί. Τά παιδιά μας δεν ξέρουν καλά-καλά από πού κατάγονται, και αν δεν φροντίσουμε εμείς να τα «δέσουμε» με το παλιό χωριό αυτά δεν πρόκειται να δεθούν ποτέ. Έμείς είμαστε ή τελευταία γενιά, εννοώ τους συνομηλίκους μου πού είναι μεταξύ 40 και 50 χρονών, πού έχουμε ακούσματα και βιώματα από τους παππούδες μας πού τους ζήσαμε αρκετά. Έάν έμεις δέν φρονίσουμε να συνδέσουμε τα παιδιά μας με την παράδοση τα βιώματα και τα ακούσματα μας, τα παιδιά μας θα πάψουν να αισθάνονται Τριγλιανοί, εάν δεν το έχουν ήδη πάθει. Έχουμε καθήκον ιερό να τους μεταλαμπαδεύσουμε αυτά πού κουβαλάμε πάνω μας. Εάν δεν το κάνουμε θα είμαστε υπεύθυνοι απέναντι στην ιστορία, αλλά και στα παιδιά μας. Και να είμαστε σίγουροι ότι θα βρεθούν πολλά παιδιά, πού αύριο θα είναι ώριμοι άνθρωποι, τα όποια θα μας κατηγορήσουν για το ότι δεν τους μεταφέραμε τα βιώματα μας.

Για να επανέλθω στο θέμα τού αν μπορούμε να το κατορθώσουμε, σάς παραπέμπω στους Βλάχους πού μαζεύονται κάθε χρόνο τής Παναγίας στο Σέλι Ημαθίας, απ' όλα τα μέρη τής Ελλάδος και από το εξωτερικό. Θέλετε και άλλο παράδειγμα; είναι οι Σαρακατσάνοι πού κάνουν κάτι παρόμοιο. Θέλετε και πιο κοντινό παράδειγμα; Είναι οι γείτονες μας οι Τενέδιοι, πού παρ' όλο το μικρό μέγεθος του χωριού τους έχουν μεγαλύτερη θέληση από εμάς και μαζεύονται κάθε χρόνο στο νησί τους όπου κάνουν την πανήγυρη τής Αγίας Παρασκευής. Μην ξεχνάμε τις ευκολίες τής σημερινής εποχής στον τομέα των συγκοινωνιών αλλά και τής επικοινωνίας, και παρ' όλο πού έχουμε επικοινωνιακά μέσα δεν έχουμε επικοινωνία μεταξύ μας. Νομίζω λοιπόν ότι είμαστε σε θέση να πραγματοποιήσουμε αυτό το εγχείρημα αρκεί να συμφωνήσουμε μεταξύ μας, να είμαστε σίγουροι ότι αξίζει τον κόπο να το κάνουμε, και για τα παιδιά μας, και για τους κεκοιμημένους μας πού είναι θαμμένοι εκεί αλλά και για εμάς.

Κλείνοντας θα ήθελα για ακόμη μία φορά να τονίσω το πόσο αξιόλογο ήταν το χωριό μας. Είμαι σίγουρος από τα σημαντικότερα τής Μικράς Ασίας, και όσο προχωρώ στην έρευνα για το χωριό, τα Μοναστήρια και τους Αγίους μας το διαπιστώνω ακόμη περισσότερο.

Τώρα καταλαβαίνω την νοσταλγία των παππούδων για την πατρίδα, γιατί πολλές φορές σαν παιδί έλεγα «πάλι για το χωριό λένε; τι είχε πια αυτό το χωριό;». Είχε και έχει πολύ περισσότερα απ' ότι λέγανε οι παππούδες.

Ιερομόναχος Θεοδόσιος, Νοέμβριος 2007

επίκαιρα επιστολές

ΟΙ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΣΑΣ

Τα «Τριγλιανά Νέα» περιμένουν τις επιστολές σας ή τη συνεργασία σας στη διεύθυνση:

Σύλλογος
των Απανταχού Τριγλιανών

Τ.Θ. 18219
54008 Θεσσαλονίκη

ή
στο e-mail:
basil_sakellarides@yahoo.gr

Σχολια(να)-Τριγλια(να)

Χαίρομαι πολύ που διαβάζουν τα «Τριγλιανά Νέα» οι άρχοντες του χωριού. Μόλις γράψαμε για τη δραματική κατάσταση του δρόμου για την παραλία, αμέσως στρώθηκε άσφαλτος. Ένας δρόμος τέλειος, χαλί, τάπητας. Μπράβο και ξανά μπράβο στο δήμαρχο για το επίτευγμά του. Αν όμως δείτε εσείς και οι συνεργάτες σας κανένα ασυνείδητο να τον καταστρέφει είτε με αγροτικό μηχάνημα είτε για να περάσει σωλήνες, ρίξτε πρόστιμα γενναία, κάντε καταγγελίες.

Κάθε φορά που πηγαίνω στην Τρίγλια κινδυνεύει η σωματική ακεραιότητα του παιδιού μου και η δική μου . Γυρίζω να δω τις αφίσες, τα ταμπλώ και τα πανώ κατά μήκος του δρόμου και θα κοπανίσω σε κανένα στύλο η «κουτσομπόλα». Διαφημίζουν καταστήματα και κααλλιτέχνες από το Μάιο μέχρι και τον Αύγουστο. Καλέ Δεκέμβρη έχουμε, πότε περιμένουν να ξηλώσουν τις αφίσες τους; Άρπαξαν όλοι φρέσκο χρήμα από τη Χαλκιδική, μας άφησαν τα σκουπίδια τους και κανένας δεν τους ενόχλησε τους καταστηματάρχες αυτούς...;

Είπα καταστηματάρχες και θυμήθηκα τους χωριανούς μας. Στήσαν τις επιχηρήσεις τους στην πλατεία της Τρίγλιας. Δεν άφησαν ούτε 30 εκατοστά πεζοδρόμιο για να περνάνε τα παιδάκια και οι ηλικιωμένοι και κανένας δεν τους κάνει ούτε μια επίπληξη. Μας κάνανε την Τρίγλια καραγκιοζομπερντέ και καθόμαστε όλοι θεατές.

Τι παρατηρώ τα τελευταία χρόνια στην Τρίγλια; Από τότε που κόπηκε η βόλτα στην πλατεία, το σουλάτσο, το νυφοπάζαρο καλέ, δεν θυμάστε; Αρχίσαμε να έχουμε όλοι περιττά κιλά, καρδιακά προβλήματα και παθήσεις των ποδιών. Νέοι ή μεγαλύτεροι, ρίχναμε κάθε Σαββατοκύριακο ένα τρίωρο περπάτημα και κανένας δεν είχε πόνους στα γόνατα και κυκλοφοριακά προβλήματα. Μαρί, μήπως να αρχίζαμε από το άλλο Σάββατο τη βόλτα;
Για να βρούμε γαμπρό λίγο δύσκολο τώρα, αλλά μπορεί να γλυτώσουμε το μπαλλονάκι.

Κάτι πήρε το αυτί μου ότι σ΄ ένα δημοτικό συμβούλιο αναρωτιόνταν μερικοί αν υπάρχει γυναικεία ομάδα μπάσκετ στην Τρίγλια. Ε! λοιπόν να σας απαντήσω εγώ. Ναι, υπάρχει. Και καλά θα κάνετε να την ενισχύσετε με κανά 1000 Ä γιατί αρκετοί τριγλιανοί έχουν κορίτσια.

Χαίρομαι πολύ με τις χορωδίες των ΚΑΠΗ του Δήμου μας. Μαζεύονται οι ηλικιωμένοι, περνούν ευχάριστα την ώρα τους, κάνουν εμφανίσεις και ταξίδια και εμείς καμαρώνουμε ους γονείς μας. Τρομάζω όμως όταν τραγουδάει ο δάσκαλός σας τόσο δυνατά και «καπελώνει» τους χορωδούς.

Ν.Γ.Γ.

λαογραφία

ΠΑΛΙΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Τα βάσανα των πατριωτών μας Τριγλιανών στα παλαιότερα χρόνια.

Κατά το 1929-1930 έγινε η οριστική διανομή της γης στους ανταλλάξιμους πρόσφυγες, το ίδιο και στους εντοπίους ακτήμονες. Όσοι είχαν γραφτεί γεωργοί έπαιρναν ολόκληρο γεωργικό κλήρο, ήτο σαράντα στρέμματα. Όσοι πάλι γράφτηκαν αμπελουργοί πήραν από το δημόσιο δάνειο αλλά και λιγότερα στρέμματα γης. Μερικοί γράφτηκαν κτηνοτρόφοι και αυτοί το ίδιο πήραν δάνειο και λιγότερα στρέμματα.
Κατά τα πρώτα χρόνια οι άνθρωποι δεν είχαν ιδέα από γεωργία, σπέρναν και δεν θέριζαν. Ο Εποικισμός τους είχε δώσει ζώα, άλογα και μουλάρια, ένα σε κάθε οικογένεια γι΄ αυτό και δούλευαν συνεταιρικά. Έβαζε ο ένας το άλογο και ο άλλος το μουλάρι για να γίνει ζευγάρι και να οργώσουν. Άλλος πάλι είχε ένα βόδι γύρευε άλλον που είχε βόδι για να ζευγαρώσουν.
Σηκωνόντουσαν οι άνθρωποι από τα μαύρα μεσάνυχτα και πήγαιναν έξω στα χωράφια να οργώσουν και να σπείρουν. Σηκωνότανε να πούμε ο Γιωργής που είχε μέσα του «λίγο τσαγανό» και πήγαινε στο συνέταιρου το σπίτι με το μουλάρι στο χέρι και φώναζε: «άντε βρε Νικολό ο ήλιος νέβηκε ντε κείνα πάνου και συ ακόμα κοιμάσαι», και ας ήταν μεσάνυχτα. Πήγαιναν στα χωράφια να οργώσουν και να σπείρουν αλλά επειδή δεν είχαν ιδέα από γεωργία. σπέρναν και δεν θέριζαν, διότι δεν γινότανε συστηματική καλλιέργεια των χωραφιών, ήσαν όλοι «ατζαμήδες».
Περνώντας όμως τα χρόνια, σιγά-σιγά. συν τω χρόνω καλυτέρευε η κατάσταση. Μετά έγινε η Αγροτική Τράπεζα, έγιναν οι Αγροτικοί Πιστωτικοί Συνεταιρισμοί. τους φέραν λιπάσματα, τους έδιναν δάνεια. Εν συνεχεία .άλλαξαν και τα μέσα καλλιέργειας, ήρθαν τα τρακτέρια. όπου σήμερα οι νεότεροι έγιναν πλέον συστηματικοί γεωργοί. Κατά την εποχή εκείνη που βλέπαν οι πατεράδες μας ότι δεν τα πήγαιναν καλά με τα δημητριακά άρχισαν και έβαζαν λιόδενδρα και αμπέλια.
Ο κάμπος τότε είχε γεμίσει από αμπέλια, οι γέροι βγάζανε ρακί και κρασί, πίνανε και μεθούσαν για να ξεχνούν τα βάσανα τους. Συν τω χρόνω όμως οι νεότεροι τα ξεπάτωσαν και έκαναν αρδεύσεις έβγαζαν πολλά νερά και βάζουν τώρα μποστάνια και διάφορα άλλα είδη κηπευτικών.

Σταύρος Δ. Μαργαρίτης, Νέα Τρίγλια Χαλκιδικής
(από χειρόγραφο κείμενο που φυλάσσεται στο αρχείο Στάθη Δημητράκου)

Τα Φώτα στην παλιά Τρίγλια.

Εκείνα τα χρόνια τα Θεοφάνεια εορταζότανε στην Τρίγλια με μεγαλοπρέπεια. Μετά τη Θεία λειτουργία από τις εκκλησίες, τον Αϊ Γιώργη, τον Αϊ Γιάννη, την Παντοβασίλισσα. θα κατεβούν ο κόσμος από όλες τις ενορίες, στο γιαλό. Εκεί στα παραθαλάσσια καφενεία στου Αποστόλου Συρκιόγλη, στου Πηνιώτη που το είχε ο χοντρός καφετζής Σούρας, με ενοίκιο, ήσαν συγκεντρωμένα μεγάλα παλικάρια του χωριού που θα πέσουν στην θάλασσα «για τη χάρη» να πάρουν τον Σταυρό. Γινόντουσαν παρέες - παρέες με τις μακριές και χνουδωτές τους γούνες, όρθιοι περιμένανε και πίνανε συνέχεια κονιάκ ώσπου να απολύσουν οι εκκλησίες, να κατεβούν ο κόσμος στο γιαλό, μαζί με τους παπάδες, τους ψαλτάδες. και τον Δεσπότη, όπου θα μπει μέσα στην βάρκα ο Δεσπότης μαζί με τους παπάδες και θα τραβήξουν στο πέλαγος, για να ρίξουν τον Σταυρό. Εν τω μεταξύ, τα παλικάρια περιμένανε στην παραλία, στην αμμουδιά, χώρια τα παλικάρια της κάθε ενορίας. Από τους χωριανούς πολλοί βάζανε και στοιχήματα Εν τω μεταξύ ο Δεσπότης κάνει πως ρίχνει τον Σταυρό προς τα αριστερά, αλλά μετανιώνει και τον ρίχνει στα δεξιά, τότε αρχίζει ο πόλεμος μεταξύ των παλικαριών, ποιος θα πρωτοπάρει τον Σταυρό. Αν τον πάρει λ.χ. ένα παλικάρι από την ενορία του Αϊ Γιώργη, θα τον φιλήσει, στην συνέχεια θα τον φιλήσουν όλα τα παλικάρια μετά ο Σταυρός θα δοθεί στα χέρια του Δεσπότη, και μετά θα βγουν έξω η βάρκα με το πλήρωμα.
Εν τω μεταξύ τα παλικάρια τους περιμένουν έξω οι δικοί τους. με τις μακριές γούνες. και με τα πιοτό κονιάκ, μέντες κ.λπ. το παλικάρι που θα πάρει το Σταυρό λ.χ. της ενορίας του Αϊ Γιώργη, η κουμπανία αυτή θα πάρει τον Τίμιο Σταυρό από την εκκλησία της ενορίας του και θα γυρίσουν όλο το χωριό με τον δίσκο για να μαζέψουν χρήματα. Με αυτά τα χρήματα που θα συγκεντρώσουν από το γύρισμα του Σταυρού στο χωριό, θα δοθούν στην Σχολική Επιτροπή όπου θα χρησιμοποιηθούν για τα ορφανά παιδιά που πηγαίνουν σχολείο, για οποιαδήποτε ανάγκη τους. Εν τω μεταξύ από το ποσό της είσπραξης θα πάρουν και τα παιδιά της ενορίας που πήραν τον Σταυρό ένα μερίδιο και θα κάνουν γλέντι τρικούβερτο, με συνοδεία μουσικών οργάνων. Κατ΄ εκείνη την εποχή κυριαρχούσαν οι λατέρνες, ενώ τα ψιλά παιχνίδια (βιολιά, λαγούτα κ.λπ.) όπως τα λέγανε οι Τριγλιανοί ήσαν πολύ ολίγα.

> συνέχεια από σέλιδα 4

ός αυτός είναι από τα πρωϊμώτερα δείγματα σταυρεπίστεγων Ναών και μάλιστα με περιστύλιο και να τονίσω για ακόμη μία φορά την μεγαλοπρέπεια του. Επίσης είναι γνωστό από τους παππούδες μας ότι ο Ναός τής Παντοβασιλίσσης και αυτός τού Αγίου Στεφάνου συνδεόταν υπογείως με σήραγγα.

Δυστυχώς από τα συναξάρια των Αγίων τής Μονής δεν μας παρέχονται παρά ελάχιστες πληροφορίες σε αντίθεση με την Μονή Πελεκητής. Επίσης από τους περιηγητές δεν αναφέρεται ή Μονή πλην τού F.W. Hasluck, παρότι είναι το πιο ενδιαφέρον κτίσμα τής περιοχής. Ίσως διότι είχε μεταβληθεί από πολύ νωρίς σε τζαμί. Την σοβαρότερη πληροφορία πού έχουμε και ή όποια αποδεικνύει και το πόσο αξιόλογη ήταν ή Μονή την περίοδο τής ακμής της, είναι ή συμμετοχή της στην Ζ' Οικουμενική Σύνοδο, στην γειτονική Νίκαια το έτος 787. Πρέπει στο σημείο αυτό να τονίσω το πόσο σημαντική ήταν ή θέση τής Μονής Χηνολάκκου στην ιεραρχία των Μονών και αυτό φαίνεται από την θέση στην όποια υπέγραψε ο εκπρόσωπος τής Μονής, Μοναχός Θωμάς υπέγραψε έβδομος από την σειρά του τα πρακτικά τής Συνόδου. Σταθμός επίσης για την ζωή τής Μονής, ήταν και ή εκλογή τού Ηγουμένου της Μεθοδίου, ύστερα από σκληρά βασανιστήρια και τιμωρίες για την εμμονή του στην προσκύνηση των αγίων εικόνων, σε Μητροπολίτη Κυζίκου το έτος 841, και μετά από λίγο σε Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως.

Την περίοδο τής Ελληνικής διοικήσεως τής Τριγλείας, ο Ναός άπεδόθη στην Χριστιανική λατρεία. Κάποιοι τοίχοι του καθαρίστηκαν από τους σοβάδες και εμφανίστηκαν από κάτω τα θαυμάσια ψηφιδωτά. Επίσης αναφέρω ότι κατά την έλευση τού Βασιλέως Κωνσταντίνου στην Τριγλεία την άνοιξη του έτους 1921, ο Βασιλεύς επισκέφθηκε και τον Ναό του Αγίου Στεφάνου. Επίσης κατά την ήμερα της εισόδου του αποσπάσματος του Ελληνικού Στρατού στο χωριό κάποιοι χωριανοί υπό την επήρεια ποτού γκρέμισαν την κορυφή του μιναρέ.

Με την βοήθεια τού Θεού και την πρεσβεία των Αγίων ολοκληρώθηκε και ή περιληπτική περιγραφή της δευτέρας κατά χρονολογική σειρά ιδρύσεως Μονής πού σαν διαμαντένιο πετράδι κοσμεί όπως και υπόλοιπα Μοναστήρια το πολυαγαπημένο μας χωριό και την περιοχή του.

1 C.Mango-I. Sevcenko, R. Janin ακόμα και ο F.W.Hasluck διατυπώνει, αμφιβολίες.
2 Στούς διαφόρους ξένους μελετητές υπάρχει μεγάλη αμφισβήτηση για την χρονολογία ιδρύσεως της Μονής. Ο βίος του Όσίου Στεφάνου του κτήτορος νομίζω ότι μάς διαφωτίζει επαρκώς.
3 ΣΩΦΡΟΝΙΟΥ ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΟΥ, ΜΗΤΡΟΠ. πρ. ΛΕΟΝΤΟΠΟΛΕΩΣ., ΑΓΙΟΛΟΓΙΟΝ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ, σελ 431
4 Φατίχ μεταφράζεται στα Ελληνικά «πορθητής». Δηλαδή το τζαμί είναι αφιερωμένο στον Μωάμεθ τον Πορθητή.
5 Το λουτρό το εκμεταλλευόταν ο Δήμος Τριγλείας
6 Παλαιότερα ήταν βαμμένοι ολόκληροι οι κίονες.
7 ΤΡΥΦΩΝΟΣ Ε. ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΟΥ., ΒΡΥΛΛΕΙΟΝ-ΤΡΙΓΛΕΙΑ, ΑΘΗΝΑΙ 1934, σελ 32
8 Άβαξ: Στήν αρχαία τέχνη λέγεται ή τετράγωνη πλάκα ή όποια τοποθετείται πάνω από το κιονόκρανο. Ποικίλλει δε κατά τους ρυθμούς, ο πιο περίτεχνος είναι ο Κορινθιακός.
9 Στην εκκλησιαστική αρχιτεκτονική θα λέγαμε «στα άκρα των χορών»
10 ΤΡΥΦΩΝΟΣ Ε. ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΟΥ., ΒΡΥΛΛΕΙΟΝ-ΤΡΙΓΛΕΙΑ, ΑΘΗΝΑΙ 1934. σελ 33
11 Όπου ανωτέρω, σελ 33

Χρυσοστομος Τσίτερ

Αυστρία

Τον έκαναν Δεσπότη. Έμεινε «παπάς».

- Άν χρειαστείς τίποτα να πας στον παπά. Σημείωσε τη διεύθυνση του: Φλαϊσμάρκτ 1.

Το λένε οι ταξιδεμένοι σε όσους πηγαίνουν για πρώτη φορά στη Βιέννη. Εκεί, στην Γκριχενγκάσσε - οδός των Ελλήνων - δίπλα στην Ελληνική Ταβέρνα - την Γκριχενμπάιζλ - ορθώνεται ο ορθόδοξος ελληνικός ναός με την προεπαναστατική ιστορία του. Έδρα του Επισκόπου θερμών Χρυσοστόμου Τσίτερ. Ανεψιός του εθνομάρτυρα Σμύρνης, του οποίου πήρε το όνομα, διακονεί επί είκοσι χρόνια την εκκλησία της Βιέννης.

Φειδωλή ή φύση, δεν τον έχει προικίσει με εξωτερικά μέσα επιβολής. Μικρόσωμος, με τα γυαλάκια του, με τα μαύρα ρούχα του, σκονισμένα από το αδιάκοπο πάνε κι' έλα μαύρο καπέλλο, λίγα γενάκια στο πηγούνι και το γκρενά μπλαστρόν, μοναδικό δείγμα της επισκοπικής ιδιότητας του. Έργο της θείας προνοίας. Αν του έδινε και παράστημα δεσποτικό, ίσως να παρασυρόταν κι' ο ίδιος απ' αυτό και νάπαιρνε τον τόνο της επάρσεως, της ακαταδεξίας και του σατραπισμού πού διακρίνει πολλούς από τους πρίγκηπες της Εκκλησίας. Ο Τσίτερ, και με την πατερίτσα του αρχιερέα, έμεινε ο ταπεινός υπηρέτης θεού και ανθρώπων.

Δεν αναγγέλλεσθε για να τον επισκεφθείτε. Σπρώχνετε πόρτες και μπαίνετε. Συνήθως ούτε αυτό. Θα τον βρείτε στις σκάλες, στην είσοδο, στους διαδρόμους, στο πεζοδρόμιο. Ένας, δυο, τρεις ολόγυρα του, τον τραβολογούν για τις δουλειές τους. Με δύσκολη αρρώστια, πήγατε να συμβουλευθείτε τους γιατρούς της Βιέννης. Που να τους βρείτε;

Πώς ν' αποφύγετε τους επιτήδειους πλασιέ πού ζουν από την εκμετάλλευση των ξένων; Υπάρχει ο «παπάς» για να σας πάρει από το χέρι και να σας οδηγήσει. Για εγγραφή στο πανεπιστήμιο ξεκινήσατε. Από πού αρχίζουν και πού τελειώνουν; Θα σας τα πει ο «παπάς». Τουρίστας, δεν ξέρετε πώς να κινηθείτε. Με το βαλιτσάκι στο χέρι, μια και δυο στον «παπά».

- Δεσπότη μου, δωμάτιο.

Και ο Δεσπότης, όχι μόνο δεν σας αποπέμπει για την αυθάδεια, αλλά δεν το χει τίποτα, αν σας δει παραφορτωμένο, να μοιραστεί το βάρος των αποσκευών και, μπρος αυτός, πίσω εσείς, να ψάχνει για τη στέγαση σας.

Επισκοπή - προξενείο, γραφείο τουριστικό, κέντρο διερχομένων, προθάλαμος κλινικής αλλά και ηγεσία πνευματική, και παρατηρητήριο απ' όπου, προγραμματισμένος ο «παπάς», θεωρεί, κατευθύνει, συγκρατεί το ποίμνιο. Ή διατήρηση των εθνικών κυττάρων στο εξωτερικό είναι ή γραμμή πάνω στην οποία βαδίζει. Χωρίς θόρυβο, δίχως επίδειξη, χωρίς ατομικές φιλοδοξίες. Και τόσο μετρημένα τα οικονομικά μέσα...

Πολύμορφη ή ... πελατεία. Οι περαστικοί πού ζητούν καθοδήγηση οι φοιτητές πού θέλουν παρακολούθηση ή παροικία με τους παλιούς Έλληνες της Βιέννης και τους άλλους, τους νέους, εργάτες πού έμειναν από τον πόλεμο, σχημάτισαν οικογένειες, απόκτησαν παιδιά. Ατονεί με τον καιρό ή εθνική συνείδηση. Ή γλώσσα της Βιεννέζας μητέρας επικρατεί. Και ο Τσίτερ αγωνίζεται να σώσει ό,τι μπορεί. 'Ακόμα και μαθήματα ελληνικής δίνει στα παιδιά πού προέρχονται από μικτούς γάμους. Ελληνικά στους Ελληνοαυστριακούς. Γερμανικά σε όσους πηγαίνουν άγλωσσοι να σπουδάσουν σε ξένο τόπο. Ευρύτατο πεδίο δραστηριότητας.

Πολλούς ρασοφόρους έχω γνωρίσει. Φαινόμενο σαν του Τσίτερ δεν μου έχει τύχει.

Σαν φαινόμενο τον παρουσιάζω. Ο ποιμενάρχης με τη γενική γραμμή, με τη θεολογική και φιλοσοφική κατάρτιση, αλλά και ο προσγειωμένος βοηθός, σύντροφος, διεκπεραιωτής ξένων υποθέσεων.

Σεπτέμβριος 1957

Παρουσία της Εκκλησίας κι' εκεί όπου δεν υπάρχουν κοινότητες. Όπως στο Γκράτς της Αυστρίας. Δεκατέσσερις οικογένειες όλοι κι' όλοι οι μόνιμα εγκατεστημένοι. Υπάρχουν όμως οι φοιτητές. Δεν είναι οι τρεις χιλιάδες πού κατέκλυζαν άλλοτε την πόλη. Σήμερα απομένουν 830. Στρωμένοι στις σπουδές τους.

Εξήντα απ' αυτούς παντρεμένοι.

Ό αρχιμανδρίτης Πατήρ Αγαθάγγελος Παπαγεωργίου, πνευματικός οδηγός των φοιτητών του Γκράτς και των 150 του "Ινσμπρουγκ.

Σέ άμεση επαφή ο προϊστάμενος με τον κόσμο των σπουδαστών. Στο ναό πού παραχωρήθηκε από την καθολική Εκκλησία, εκκλησιάζονται οι φοιτητές. Τόπος προσευχής και συναντήσεως τους. Περί τους 450 οι φοιτητές της Βιέννης. Στους δύο γειτονικούς ναούς, της Αγίας Τριάδας και του Αγίου Γεωργίου πού λειτουργούν εναλλάξ, συγκεντρώνονται οι φοιτητές και τα μέλη της παροικίας.

Ο καφές στις αίθουσες της Μητροπόλεως μετά την απόλυση, όπου επικοινωνούν, γνωρίζονται, ανανεώνουν τις γνωριμίες μιλούν για τον τόπο τους οι ξενητεμένοι.

Εκεί στη Βιέννη έγινε και κάτι μοναδικό στις μητροπόλεις του εξωτερικού: Αναγνώριση της ελληνικής ορθοδόξου κοινότητας ως «νόμω αναγνωρισμένης Εκκλησίας», ισότιμης προς τή Ρωμαιοκαθολική και Ευαγγελική. Νόμος πού ψηφίστηκε απ' όλα τα κόμματα της Βουλής.

Ο μητροπολίτης Αυστρίας είναι ο μόνος αναγνωρισμένος ορθόδοξος επίσκοπος και σύμβουλος του κράτους όταν πρόκειται για υποθέσεις της Ορθόδοξης Εκκλησίας και των ορθοδόξων κοινοτήτων. Μοναδικός νόμος στον κόσμο, όπου ο Πατριάρχης αναφέρεται «Οικουμενικός Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως». Από τα επιτεύγματα του Σεβ. Χρυσοστόμου Τσίτερ.

Ο Χρυσόστομος Η. Τσίτερ σε φωτογραφία του 1926 όταν ήταν διάκονος και καθηγητής στο γυμνάσιο Ξάνθης (Αρχείο κας Κοντοπούλου)

Αναδημοσίευση από κείμενο του Παύλου Παλαιολόγου
Απρίλιος 1970

λαογραφία

Το γλωσσάρι της Τρίγλιας Βιθυνίας είναι έργο του γιατρού κ. **Στάθη Δημητρακού,** της γλωσσολόγου κας **Ηρώς Πιστικού-Παπαγεωργίου** και του φιλολόγου **κ.Ηρακλή Ψάλτη.** Η καταγραφή αυτή έγινε για να θυμηθούν οι παλιοί και να ανακαλύψουν οι νεότεροι το τοπικό ιδίωμα της αλησμόνητης πατρίδας.

Το γλωσσάρι της Τρίγλιας

Κ

καρτάλι (το) = αητός
καρτέρι (το) = ενέδρα
κάρτης = σκληρός
κάρτο (το) = τέταρτο / πάρε ένα κάρτο ελιές
κασάπης (ο) = κρεοπώλης
κασκαβάλι (το) = κασέρι / ας είχαμε ένα κομμάτι κασκαβάλι
κασκανάς (ο) = αποθήκη πετρελαίου
κασσούρα (η) = πάγος σε σχήμα λαμπάδας / το πρωί κρέμουνταν κασσούρες
καστέλι (το) = πύργος
καταής = καταγής, κατάχαμα
καταρτζής (ο) = ζυγιστής
κατάσαρκα = ακριβώς πάνω στην σάρκα / φορούσα ένα μπλουζάκι κατάσαρκα
κατάστιχο (το) = βιβλίο λογαριασμών
καταφόπιτα (η) = πίτα με ζυμάρι και λάδι
καταφρόνια (η) = περιφρόνηση
κατηβαίνω = κατεβαίνω
κατής (ο) = δικαστής
κάτι (το) = πτυχή / δυό κάτια = διπλωμένο στα δύο
κατοίκι (το) = κολατσιό
κατόπι (το) = πίσω από / παίρνω κάποιον στο κατόπι
κάτου = κάτω
κατράμι (το) = πίσσα
κατραπακιά (η) = κτύπημα στο σβέρκο ή το λαιμό με την παλάμη
κατσάκης (ο) = φυγάς
κατσαμάκι (το) = είδος φαγητού από αλεύρι, λίπος και πετιμέζι
κατσίβελος (ο) = γύφτος
κατσουρντάω, κατσουρντίζω = αφήνω άθελα μου να γλιστρήσει κάτι από τα χέρια μου
καυχιούμαι = καυχιέμαι
καφαλής (ο) = νωθρός
καφάς (ο) = κεφάλι, (μτφ) χοντροκέφαλος
κάφτω = καίω / μην κάφτεις τα ξύλα
κάψη (η) = ζέστη / μια κάψη που έχει σήμερα
κεβ(π)εζιλίκι (το) = αστείο, ρεζιλίκι
κεινά = εκει πέρα
κελεπούρι (το) = τιμή ευκαιρίας
κελεροπέτσι (το) = σκληρό δέρμα ψαριού
κελίφι (το) = θήκη
κεμέρι (το) = κομπόδεμα, πουγκί
κεπέγκι (το) = ξύλινο παραπέτασμα παραθύρου
κερετσές (ο) = ξυλεία οικοδομής, (μτφ) ψηλός άνθρωπος
κερτέλη (η) = κουβάς
κεσάτι (το) = οικονομική κρίση
κεσές (ο) = μικρό πήλινο σκεύος
κεχαγιάς (ο) = ελεγκτής, επιστάτης
κεχανατζής = θαμώνας πορνείου
κιβούρι (το) = φέρετρο, τάφος
κιζάνι (το) = νεαρός
κιλίμι (το) = υφαντό στρωσίδι με σχέδια
κιμπάρης (ο) = ευγενής

> *συνέχεια στη σέλιδα 8*

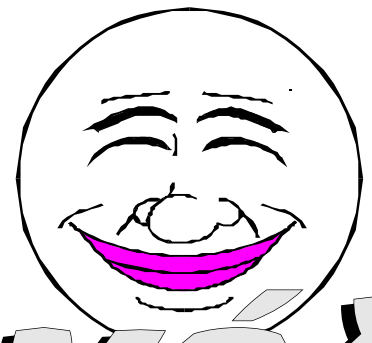

γέλιο

Πόσο κάνουν τα κεράσια?, ρωτά μια μικρούλα τον παντοπώλη ή κοινώς μανάβης.
Ένα φιλί το κιλό! Απαντά εκείνος με πονηρό βλέμμα.
Ωραία, βάλε μου πέντε κιλά!
Ο Παντοπώλης πρόθυμα τα βάζει και τα δίδει στην κοπέλα και κείνη του απαντά: Ευχαριστώ πολύ, κύριε, αύριο θα έρθει η γιαγιά μου λέει να σας πληρώσει!

Χρειάζομαι τη συμβουλή σας για κάτι τρομερά σημαντικό: Εδώ και λίγο καιρό υποψιάζομαι πως η γυναίκα μου με απατά. Βλέπω όλα τα "κλασικά" σημάδια: Χτυπάει το τηλέφωνο και όταν το σηκώνω εγώ το κλείνουν. Αρχισε να βγαίνει συχνά έξω "με τα κορίτσια" και όταν τη ρωτήσω με ποιά κορίτσια, μου απαντά "κάτι φίλες από τη δουλειά, δεν τις ξέρεις". Όταν επιστρέφει έχω πάντα το νου μου για να δω αν έρχεται με ταξί ή με κάποιον άλλο αλλά πάντα κατεβαίνει στην προηγούμενη γωνία και έρχεται με τα πόδια. Μια φορά έπιασα το κινητό της για να δω τι ώρα είναι και μου το άρπαξε αμέσως από τα χέρια φωνάζοντας πως δεν είναι σωστό να ψαχουλεύω τα πράγματα των άλλων. Μέχρι τώρα δεν της μίλησα ποτέ ανοιχτά γι' αυτές μου τις υποψίες. Ίσως βαθιά μέσα μου δεν θέλω να μάθω την αλήθεια. Χθες όμως, ξαναβγήκε "με τις φίλες της" και δεν κρατήθηκα.
Αποφάσισα να την ελέγξω. Λίγο πριν την ώρα που μου είχε πει πως θα επέστρεφε, βγήκα στο δρόμο και πήγα και κρύφηκα πίσω από το αυτοκίνητό μου για να δω αν θα γύρναγε με ταξί ή αν θα την έφερνε κάποιος άλλος.
Εκεί λοιπόν που καθόμουν σκυφτός και περίμενα, παρατήρησα πως έχει πιάσει σκουριά μέσα στο θόλο της πίσω δεξιά ρόδας μου. Γι' αυτό λοιπόν θέλω τη συμβουλή σας: να το πάω σε φαναρτζή ή να πάρω τίποτα από το πράκτικερ και να το φτιάξω μόνος μου;

Στο νηπιαγωγείο, τα παιδάκια γύρω γύρω κι η δασκάλα να ρωτάει
- Νικολάκη, πώς κάνει η αγελάδα;
- Μουυυυυυυ, κυρία
- Ελενίτσα, πως κάνει η γάτα;
- Νιάου, κυρία
- Θανασάκη, πώς κάνει το ποντίκι;
- Κλικ, κυρία.

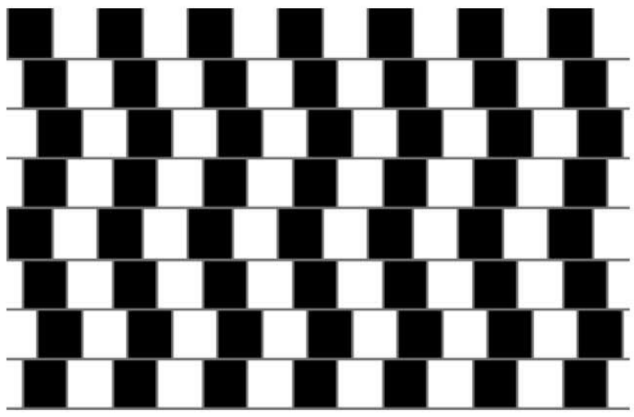

Οι οριζόντιες γραμμές συγκλίνουν ή είναι παράλληλες;

ΚΥΛΙΝΔΡΟΜΥΛΟΙ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ Α.Ε.

γευθείτε την διαφορά

Έδρα: ΕΛΑΙΟΧΩΡΙΑ - ΤΗΛ.: 2373 071 174, FAX: 2373 071 066
Υποκ. Αθηνών: **Θεμιστοκλέους 2 136 74 ΑΧΑΡΝΕΣ**
τηλ.: **210 24 68 261,** FAX: **210 24 09 262**
www.chalkidikiflourmills.com, e-mail: chalkflr@otenet.gr

> συνέχεια από σέλιδα 7

κιμπάρικος = κομψός, ωραίος
κιολές (ο) = δούλος, υποταχτικός
κιοσέ μπασιά = γωνία
κιούγκι (το) = πήλινος σωλήνας αποχέτευσης
κιουκιού (η) = ανδρικό όργανο
κιουλάμπεης (ο) = αλητήριος
κιούπι (το) = πιθάρι
κιοφτές (ο) = κεφτές
κιρατζής (ο) = αγωγιάτης
κιρμιζί (το) = κόκκινο / κιρμιζί φανάρι
κισμέτι (το) = τύχη
κιτάπι (το) = έγγραφο
κλαούνα (η) = αντρογυναίκα
κλήρος (ο) = κτήματα
κλώκκα (η) = κλώσα
κοκαλιάζω = κρυώνω
κοκόνα (η) = (χαϊδευτικά) κυρία
κολαινός (ο) = εύκολος
κολαντρίζω = γυροφέρνω
κολαούζος (ο) = οδηγός
κολτζήδες (οι) = διώχτες λαθρεμπόρων
κολυβόσμος (ο) = ζουμί από τα κόλλυβα
κομμάτι = λιγάκι / το πολύ το πάνε κι έλα φέρνει και κομμάτι τρέλα
κόμπος = λίγο / ήπιε ένα κόμπο νερό
κονάκι (το) = διοικητήριο
κονιάδος (ο) = κουνιάδος
κοντραμπάντο (το) = λαθρεμπόριο
κοντραμπατζής (ο) = λαθρέμπορος
κοπούκι (το) = αχρείος
κοργιόζικος (ο) = αστείος / αυτός ήταν λιγάκι κοργιόζικος άνθρωπος
κόρφος (ο) = στήθος
κοτζάμ = μεγάλος
κοτσάμπασης (ο) = προεστός, δημογέροντας
κουβέρνο (το) = κράτος
κουβούκλι (το) = δωμάτιο, κοιτώνας
κουιτής (ο) = απάνεμο
κουκούλια (τα) = μεταξοσκώληκες
κουλές (ο) = πύργος
κουμαντάρω = κανονίζω
κουμάρι (το) = κύπελλο, (μτφ) χαρτοπαίγνιο
κουμαρτζής (ο) = χαρτοπαίχτης
κουμάσι (το) = ορνιθώνας
κούμουλα (τα) = στοίβες, σωροί
κουμπές (ο) = θόλος
κουντουράς (ο) = υποδηματοποιός/ είχαμε πολλούς κουντουράδες και ρετζεπέριδες στο χωριό
κουντούρια (τα) = παπούτσια
κουντουρντίζω = επιμένω φορτικά για κάτι
κουπανίζω = κοπανώ
κουραπάς (ο) = σιδερένιο εργαλείο με λαβή και λάμα για το κόψιμο ξύλων
κούρβουλο (το) = κούτσουρο
κουρέματα (τα) = λόγια, φλυαρίες
κούρκος (ο) = γάλος
κουρμπάνι (το) = θυσία
κουρμπέτι (το) = ξενιτιά, κοινωνία
κουρντίζω = πειράζω, περιπαίζω
κουρουτζήμπασης (ο) = αρχιφύλακας
κουρσούμι (το) = σφαίρα
κουσούρι (το) = ελάττωμα
κουταγιάζω = κοιμάμαι
κουτεντές (ο) = χαζός
κουτούκι (το) = χοντρό απελέκητο ξύλο
κουτουπώνω = πλακώνω
κουτρώ = κουτουλάω
κουτσουκέλα (η) = απάτη, πονηριά
κούφα (η) = μεγάλο κοφίνι
κοψοχρονιά = σε πολύ χαμηλή τιμή
κράμπελας (ο) = μεγάλος μπελάς
κρανοίγω = ανοίγω λίγο
κρικέλι (το) = ρόπτρο / σπάσανε τα κρικέλια
κρομμίδι (το) = κρεμμύδι
κυδωνόπαστο (το) = γλυκό από κυδώνι
κωλοβρέχτα (η) = τράτα

Ο
Σύλλογός μας
έχει δικό του λογαριασμό στην
ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΤΡΙΓΛΙΑΝΩΝ
Αριθ. Λογ. **86196310**

Μπορείτε να καταθέσετε την **ετήσια συνδρομή σας** η οποία ανέρχεται σε **10 €** και οποιαδήποτε δωρεά σας, ζητώντας από την τράπεζα να αναγράφεται το όνομά σας και ο σκοπός της κατάθεσης.
Η απόδειξη της τράπεζας ισχύει ως δικαιολογητικό για δωρεές στη φορολογική σας δήλωση.

ΒΟΗΘΗΣΤΕ ΣΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ